

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. titul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtti
10-12 óra között,
Bolonya, Ester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI AR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1-10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentes 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. ársa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

131. szám.

Brassó, Csütörtök, november 11-én.

II. évfolyam 1886.

A kulturegylet és hétfalusi csángóink.

A hazánk és nemzetünk jövőjére nézve oly mélyen beható és ezért történelmünkben elvitatlanul betűkkel megörökített 48-iki függetlenségi harcunk óta két fontos és jellemzőleg kimagasló nyilvánulása volt még nemzeti életünknek, melyek mindegyike nagy és fenséges, mert mindkettő a magyar nemzet és magyar haza egysége és jövőjének biztosítása érdekében történt; e két mozzanat az unió kimondása, és az Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület megalakítása volt.

Az uniót, vagyis Erdély és Magyarország egyesítésének törvényhozásilag történt kimondását épűgy, mint az Erdélyrészi magyar kulturegylet megalakítását, bizonyos részben egészen azonos érzelmek hívták életbe, — mert mindkét mozzanatot az állameszme és nemzeti egység tántoríthatlan tudata, az összetartozandóság, a testvéri szeretet és az „itt élned, halnod kell“ édes érzete jellemzik, és ha az unió kimondása egy szent és örökre kötelező eskü volt, mely esküben a nemzet a haza és nemzet egységét és elválaszthatatlanságát fentartani és minden belkölviszály ellen megővni s megvédeni fogadta, — a kulturegylet létesítése ezen eskünek felelevenítése s újabb megerősítése volt; mert a kulturegylet eszméjének felvetése már magában véve a haza és nemzet egysége ellen irányuló, az ezek ellen készülőben lévő veszély jelzését jelentette, és a kulturegylet megalakítása ezen veszély megelőzése és esetleges elhárítása érdekében történt.

De ha az unió kimondása és a kulturegylet megalakítása között sok hasonló vonás is van, nem tagadhatni azt sem, hogy van a kettő között bizonyos irányban különbség is.

Különböznek egymástól abban, hogy míg az uniót az egész nemzet közérzete létesítette, a kulturegylet eszméjét csak az erdélyrészi magyarság vetette föl és testesítette meg, és különböznek abban, hogy míg az uniót a politikai eszély lassan készítette elő, a kulturegylet eszméje — mert az önébredés rögtönös volt — mint villám vonult át szíveinken.

És tán ezen rögtönös, villámszerű megjelenése volt oka annak, hogy a kulturegylet eszméjét nemcsak egész hazánk, de még az erdélyrészi magyarság sem karolta úgy fel, a mint kellene; mert hiába! a villám rögtönös,

gyors és muló s a dörgés hangja, mely a vilámot követi, lassabban terjed és később jut a távolabb lévőkhöz. Ámde ha ez mentheti magyarországi, távolabb lévő testvéreinket, de soha sem az erdélyi részek magyarságát.

Én hittem, hogy különösen az erdélyi részekben nem lesz magyar ember, ki a kulturegylet által kiadott e jelszót: „megmenteni és megtartani nemzetünknek népben, nyelvben és birtokban azt, mi megtartható és megmenthető“ meg nem hallja, és hittem, hogy ha lesz is elvétve valaki, ki e jelszót meg nem hallja és az alá nem sorakozik, lesz elég szomszédja, ki őt figyelmeztesse és a kulturegylet zászlója alá sorozza. És ime! két éve már, hogy a kulturegylet eszméje közöttünk él, és én csalódtam, mert még mindig vannak és pedig sokan vannak magyarok itt közelünkben, kik maig sem tagjai a kulturegyletnek.

Ilyenek például itt hozzánk közel, a Brassó mellett lévő hét magyar falu magyar lakói, kik közül ez idő szerint alig 50—60 tagja a kulturegyletnek, pedig azon hét falu magyarságának száma a 10.000 lelket meghaladja.

És őszintén szólva! csodálkoznom kell ezen jelenség fölött, mert hiszen ha Erdélyben valakinek kell átérzeni a kulturegylet hivatását és azzal rokonszenvezni, arra leginkább ezen hét falu magyar lakossága volna hivatva. — Ők, kik itt idegen nemzetiségek között úgy szólva birtok nélkül élnek; ők, kik tudják, hogy évtizedek óta hány csángó kénytelen Romániába vándorolni; ők, kik tapasztalták, hogy az ország a csángók visszatelepítése iránt mit tett; kik tudják, mi az, saját hazájukban idegennek tekinteni; kik érzik, hogy hogyan lehet valaki népben, nyelvben és birtokban nyomás alatt; és kiknek érezniük kell, hogy nekik maguknak is mily nagy szükségük van a nemzetre és annak támogatására: hogy ezen csángó testvéreink hogyan maradtak eddig távol a kulturegylettől, azt igazán nem értem.

De hiszem, hogy a népet eddig csak az tartotta vissza, hogy a kulturegylet tekintetében tájékozva, annak céljai felől felvilágosítva nem volt.

És ezért azokhoz fordulok, kik e tekintetben a felvilágosítás adására és tagok gyűjtésére első sorban hivatvák: a községek papjai, tanítói- és jegyzőihez, valamint bíráihoz, és a szent cél érdekében felhívom őket, a Hétfalu

magyar lakosságát megismertetni a kulturegylet missziójával és oda törekedni, hogy minden magyar ember községeikben az egylet tagjának vallhassa magát mielőbb.

Nem mondom, hogy mind rendes tagokul álljanak be; a ki tud, fizessen évenként 2 frtot, a kevésbbé képes legyen pártoló tag évi 1 frttal, vagy évi 20 krrel, — de legyenek mind tagjai az egyletnek. S ha a papokat, tanítókat, jegyzőket és bírákat ezen irányban való eljárásukban siker követi, legyenek meggyőződve, hogy az erények legszebbikét, a hazafias kötelesség teljesítését eszközölték, melyért a nemzet elismerése el nem maradhat.

Dr. Weisz Ignác.

A rendőrtisztviselők és a párbajügy. A belügyminiszteriumnak tudomására jutván, hogy a fővárosi m. kir. államrendőrségi tisztviselők párbajnál segédkeztek, másokkal, de egymással is párbajt vívtak. Ennélfogva a főkapitánysághoz szigorú rendeletet intézett, melyet valamennyi rendőrségi tisztviselővel közöltek is s a melyben a belügyminiszterium meghagyja, hogy mindazon rendőrségi tisztviselők, kik párbajra kihívást eszközölnek, akár mint segédek is, hivatalukból azonnal elbocsátandók. A belügyminiszterium azal indokolja e rendeletét, hogy a párbaj büntetendő cselekmény lévén, a melynél a rendőrségnek, mint a törvény rendeleteinek végrehajtói szerepelnek, tehát abban részt nem vehetnek.

A petroleumvám. A magyar kormány a nyerspetroleum vám-megállapítására vonatkozó legutolsó javaslatára, melyek a magyar kormány képviselői által a vámkonferencia osztrák részről annyira sürgetett utolsó ülésezése alkalmával terjesztettek elő — a mint a »Bud. Corr.« értesül — az osztrák kormánytól mindezideig még nem érkezett be nyilatkozat.

A keleti bonyodalom. A nemzetgyűlés a következő választ fogadta el a regensség üzenetére:

A nemzetgyűlés konstatálja azon hallatlan erőfeszítéseket, melyeket a regensség tett, hogy a bolgárok jogait és az ország békéjét s nyugalma megővja és teljes bizalmát fejezi ki a regensség iránt.

A nemzetgyűlés meg van arról győződve, hogy a regensség hasonló önmegtagadással fogja az államügyek vezetését folytatni, míg a nép választottja a trónt elfoglalja. A nemzetgyűlés elismeri, hogy sürgős egybehívása elkerülhetetlen és a nép egyhangú óhaja volt; és haladéktalanul a fejedelem megválasztásához

A „BRASSÓ“ TÁRCZAJA.

A szegénység átka.

— Regény. —

Írta: Brankovics György.

(Folytatás).

(29) — Hagyjuk ezt későbbre, fiam! — válaszolá Miklós báró. — A gordiusi csomót majd csak kettévágjuk valahogy.

Lóránt haragja nem lelve tápot, lecsillapult. — Később hazafelé sétálva, lebilincseltek őt Kázmér elénk elbeszélései Oroszországról s az orosz társadalmi szokásokról, s így egész határozatlanul, a helyzettel tisztába nem jöhetve s a bizonytalanság érzetével volt kénytelen nyugalomra térni.

Nyugalom! Lehet-e nyugalomról szó ott, a hol a szív háborog, a lélek küzd s az elme a sötétségben lapogatózik?

Épen fel akart kelni s felöltözködés után az erdő fái közé menekülni, a mikor megkopogtatta valaki szobájának a kertre nyíló ablakát.

Lóránt felugrott ágyából s az éjjeli szekrényről egy pisztolyt ragadva, az ablakhoz lépett.

— Ki az? — kérdé, az ablakot kinyitva.

— Én vagyok, Bolgár Kálmán, az ispán nevelt fia. Csak egynéhány szót szeretnék önnel váltani.

— Csak így kívülről?

— Ha ön nem jön ki a kertbe, akkor nekem kell bemenni önhöz, mert éjjel felé jár ugyan az idő, de azért a fáknak is lehetnek fülei, s a mit mondani akarok önnek, azt nem bizhatom a nagy harangra. Tehát . . . ?

— Tessék beszélni! — válaszolá Lóránt.

— Szép séta, az ablakon át! — monda Sándor, egy ugrással Lóránt szobájában teremve.

— Isten hozta ez uton is! Kíváncsivá tett . . .

— Uram! — vágott közbe Sándor — először szövetkeznünk kell egy harmadik ellen, s másodszor halálharcot kell vívnunk egymással.

— No, ez érdekesnek elég érdekes! — monda Lóránt s nem fojthatta el kacagását.

— Uram, kacagásra itt nincs ok . . .

— Már engedjen meg Bolgár ur, de tekintve a helyzetet és a körülményeket . . .

— Nem értem! Nem látok mind ebben semmi különöset!

— Ugyan kérem, ön éjjelkor mászik be hozzám, mint valami középkori lovag a kedveséhez, az ablakon át; én teljes negligzában fogadom vendégemet, s ön kifeszített mellel, villogó szemekkel s égnek álló hajszálakkal előbb szövetségre, majd ellenségeskedésre hív fel. Ugy tudom, nekünk sem az egyikre, sem a másikra sem okunk, se szükségünk.

— De van! Szövetkeznünk kell először a vá-

ratlan vendég“ ellen, s azután meg kell küzdenünk Hermin kezéért.

— Mi jogon? — kérdi Lóránt meg'epetve.

— A szív jogán, a szív jogán, uram! Én szeretem Hermin . . .

— És Hermin? — közbevág Lóránt.

— E kérdésre nem adok választ; legyen önnek elég, ha becsületszavamat adom, hogy jogom van így fellépni!

— Szerencsétlen leány! — sóhajtá Lóránt.

— Nos, uram, elfogadja ajánlatomat?

— Kedves barátom, én azt hiszem, legjobb lesz, ha a választást Herminre bizzuk. Ugy hiszem, ez engedmény Hermin vőlegénye részéről többet ér a kard avagy a pisztoly kétes előnyeinel. A »váratlan vendég« rokonunk s így ellene én szövetségre önnel nem léphetek! . . .

— Jó, majd végzek én a muszkával egyedül! S azután keztyűmnek fölvételére rá fogom kényszeríteni önt is.

— Tetszése szerint! Remélem azonban, hogy keztyűjét nem fogja az ablakon bedobni.

Sándor elérte a gunyt s fogait összeszorítva mondá:

— Báró ur, rendkívüli körülmények között; rendkívüli eszközöket használ az ember. S az őszinteség és becsület, bármily uton jön is szobánkba, a gunyt meg nem érdemli. Viszontlátásra!

fog, hogy szeretett hazánk azon válságból kiszabadíttassék, melybe belesodortatott. Éljen a független Bulgária!

Az elnökség ezek után a regenseket felkereste, hogy a feliratot átnyújtsa.

Megbízható oldalról értesülünk, hogy az orosz kormány a legutóbbi napokban úgy Berlinben, mint Bécsben azt a határozott biztosítást adta, hogy Oroszország Bulgáriának — még részleges occupációjára sem gondol.

Román lapszemle.

A kolozsvári „Ellenzék” szerkesztője felhívást intézett volt olvasóihoz, hogy a kik tehetik, közöljék vele azon magyar neveket, melyeket napjainkban nem magyar ajku honpolgárok hordanak s melyekből következtetni lehet, hogy azok tulajdonosainak ősapjai magyarok voltak és az idők viszontagságai okozták, hogy nyelvüket elvesztették s beolvadtak más, névszerint a román nemzetiségbe.

Olyan vállalat ez az „Ellenzék” szerkesztője részéről, a melyet más néven „darázs-fészek”-nek menének nevezni s a minek megbolygatásánál az illetők szurásokra és csipkedésekre legyenek elkészülve. Mi részünkről bár figyelemmel kísérjük az „Ellenzék” e téren munkásságát; de nem szurjuk tollunkat ebbe a darázs-fészekbe. Megteszszük mégis azt, hogy a román lapok mozgolódását e téren sem hallgatjuk agyon, mert ez is a mi kronikás szerepünkhöz tartozik.

Annyit azonban megjegyzünk, hogy annak, vagy azoknak, a kik a családi nevekből akarják következtetni, hogy valakinek szépapja valamikor magyar volt, a magyar nyelv mellett a román és a szláv nyelvek közül az orosz, ruthent, tót, szerbet, bolgárt is némileg ismernie kell.

A nyelvtudomány fegyverével kell itt szembe szállni azokkal a megtámadásokkal, melyeket nem fognak az illetők kikerülni, ép úgy, mint a ki darázs-fészekbe szurja pálcáját. Ime Bene tiszteletes román kath. lelkész is, ki 12 évig tanult Kolozsvárt, ki úgy bírja a magyar nyelvet, mint a született magyar, a „Gazeta” által megidéztetvén, ugyancsak a „Gazeta” szerint, méltatlankodással utasítja vissza azt, hogy az ő ereiben székely vér folynék azért, mert neve magyarosan is hangzik. Sőt tovább megy és azt is megengedi, hogy a „Bene” nevű székelyek is románok lehetnek.

Még szebb ennél a tisztt. Bene ur azon állítása, hogy azért van sok magyar nevű román, mert a néhez időkben még nevet is a földes ur adott jobbágyainak. A földes ur magyar volt, a jobbágy pedig román. A tisztt. Bene nézete szerint a Kis, Sütő, Bota nevek ép úgy nem magyar nevek, mint Sipos, Boldizsár, Lakatos.

A hol megszorul a szent atya, ott tagadással, gunynyal akarja magát kivágni; a hol ez már nem járja, ott a sulyos időkre hivatkozik. Mi ismételtük, hogy az „Ellenzék”-re és a román lapokra bizzuk ezt a tollharcot, már csak lapunk szűk tere miatt is. Aztán lám a Bene atya azt írja, hogy szép békeségben éltek ott Sintess-ben és környékén a nemzetiségek és felekezettek; de most, mióta ez a névkérdés és az a kulturegylet felléptek, azóta megbomlott ott a világ. Ez más szavakkal ép azt teszi, a mit mi

is mondtunk, hogy: darázs-fészekbe nyult az „Ellenzék” s most már baj lesz.

Mi békés természetűek, ilyen vallás és nemzeti-ségi békeháborításba nem fogunk. Rábizzuk a golyó-váltást Rosetti Vintilára, a bukaresti „Romanul” napilap szerkesztőjére és ennek volt igazgatójára: Bibicescu-ra. Szépen megérték ezek még az öreg Rosetti halála előtt és után máig; de most kabinetper került elő, Bibicescu ott hagyta a Romanult, Rosetti Vintila meg azzal kérkedett, hogy de bizony nem hagyta, hanem ajtót mutatott neki. Erre aztán lett piff-paff! a golyók jobb helyet is találtak, mint a szerkesztő és volt igazgató oldalbordái és így a becület helyre van állítva.

Milyen szép is a békeség a háboru után! Így vélekedik a „Tribuna” is N.-Szebenben. Bátorítja olvasóit szép vezércikkben — a trónbeszéd után — hogy nem kell félni, jól kell élni, mert nem lesz most két kedden háboru; vannak, kik a béke fentartása érdekében helyettünk fáradoznak. Még ilyen kegyes és istenfélő hangot is ritkán hallott valaha a „Tribuna”! Nem kell busulni azért, holnap újra belefúj a csimpojába s ha azt nem halljuk meg, akkor a „Cösta”-ba s a gusliczába tollu szárral.

Nagyon jól ismeri ő ezen hangszereket; csak nem ok nélkül lakott 10 évig Krajovában, hol nem elég a hegedű, de még ez is kell hozzá: „Zi din gura!”

[Czenkalji.]

Megyei ügyek.

Brassó megye közigazgatási bizottságának ülése.*)

A közigazgatási bizottság f. hó 8-án tartá november havi rendes ülését, Roll Gyula kir. tanácsos alispán elnöke alatt. A gyűlésen jelen voltak a tisztviselők mind, választott tag pedig 7.

Mindenekelőtt a havi jelentések terjesztettek elő.

Kenyeres Adolf kir. ügyész jelenti, hogy a fogházak körül a lefolyt hóban semmi lényeges elő nem fordult. Az őrszemélyzet létszáma rendes, magatartása jó. Az élelmezés kielégítő, az egészségi állapot jó. Október 17-én egy elítélt fogoly s egy rab megszökött, de mindkettő önként jelentkezett. A lefolyt hóban letartóztatva volt 254 egyén, kik közül 91 foglalkozott különféle munkákkal, melyek után befolyt 162 frt. 48 kr. Raktartási költsége volt az államnak 639 frt. 67 kr.

Gencsy István kir. adófelügyelő jelenti, hogy a lefolyt tíz hó alatt befizettetett egyenes adóban 365,174 frt 58 kr. — hadmentességi díjban 7,534 frt 14 s fél kr. Október végén hátralék volt, egyenes adóban 137,937 frt 29 s fél kr.; hadmentességi díjban 13,005 frt 16 kr., a mi szemben a múlt évi hason időszakkal kedvezőtlenebb egyenes adóban 3229 frt 24 s fél krral, kedvezőbb hadmentességi díjban 1576 frt 39 kr., — mi a múlt évi hason időszakkal szemben kedvezőtlenebb egyenes adóban 2142 frt 84 krral s hadmentességi díjban 82 frt 48 krral.

Az általános adófizetési eredmény a lefolyt tíz hónap alatt összehasonlítva a múlt évi megfelelő időszakkal kedvezőbb hadmentességi díjban 817 frt. 56 s fél krral, kedvezőtlenebb egyenes adóban 16,779 frt 44 s fél krral. Adófizetési időhaladékot

*) Múlt számunkból tér szűke miatt kimaradt. Szerk.

kapott 11 fél; házadómentességet 14 s adóleírás elrendeltetett 56 esetben.

Koós Ferenc kir. tanácsos tanfelügyelő jelenti, hogy a lefolyt hóban a megye területén lévő iskolákban a tanítás zavartalanul folyt s csak a tat-rangi áll. elemi népiskola első osztályát kellett bezáratni, mert a gyermekek között a hörghurut járványosan lépett fel. Apácán szeptember s október hóban nagy mérvű igazolatlan mulasztások fordultak elő, azok elenyésztetésére a szükséges intézkedések megtétettek. A jelentés megemlékezik az első brassói magyar kisdudóvó intézet megnyitásáról s kiemeli, hogy ez idő szerint van a város területén egy magyar s öt német óvóintézet.

Csak a gör. kel. egyház részéről nem észlelhető e téren a legkisebb haladás sem. A kir. tanfelügyelő meglátogatott több iskolát is a múlt hóban. A községi iskolai tanítók még mindig rendetlenül vagy éppen nem kapják fizetéseiket.

Dr. Tartler Frigyes megyei főorvos jelenti, hogy a lefolyt hóban a megye egészségi állapota kedvező volt. Járvány csak Tatrangon fordult elő, t. i. a hörghurut a gyermekek között, mire névbe azonban a szükséges intézkedések megtétettek.

A folyó tárgyak közül különösen megemlítést érdemel a honvédelmi miniszter egy leirata, melylyel felhívja a vármegye közönségét, hogy a közigazgatási bizottság meghallgatása után tegyen javaslatot az iránt, vajjon tekintet nélkül a holdak számára, mennyi kataszteri tiszta jövedelem, azaz mely jövedelmi birtok képezhetné vármegyénk területén azon maximumot, mely mellett a hadkötelezettség alól való felmentés, vagy katonai kötelekből való elbocsátás rendszerint engedélyezhető volna.

Az alispáni vélemény meghallgatása után a bizottság maximum gyanánt 120 frt földhírtok jövedelmet hozott javaslatba, tekintettel arra, hogy ily jövedelmű földhírtok átlag 30—35 holdból áll: másrészt arra, hogy a vármegye nagyobb részében még mindig a három fordulatú gazdasági rendszer van használatban, nemkülönben a mindinkább növekedő állami, megyei és községi terhekre. Ily birtok önkezelés mellett még elégséges lehet egy 5—6 tagú család fenntartására, de ennél kisebb semmi esetre.

Végül megemlítendő még a folyó ügyek között a brassó-városi zálogház tisztviselői nyugdíjintézményének adóügye.

Ugyanis a kir. adófelügyelő a zálogházi tisztviselők nyugdíjalapját tökeamat adóval róván meg, — az érdekeltek ezen végzés ellen a közigazgatási bizottsághoz fellebbeztek, mely f. hó 8-án tartott ülésében a kir. adófelügyelő I. fokú végzésének feloldásával nevezett nyugdíjalapot a tökeamat adófizetése alól felmenté s a kirótt adónak törlését rendelé el.

Ezen határozat ellen a kir. adófelügyelő fellebbezvé, már most a pénzügyi bíróság lesz hivatva ez ügyben végérvényesen dönteni.

Több fontosabb tárgya nem volt a gyűlésnek, mely már d. e. 11 órakor feloszlott.

Philharmoniai hanverseny.

Ritka élvezetben részesültünk múlt pénteken. Zenei életünkben a legelőkelőbb hangverseny az, mely igazán megérdemli ez elnevezést, s mely — talán a szász dalárdahangversenyekhez hozzá számítva — egye-

Sándor azon az uton távozott, amelyen jött. Loránt pedig, miután az ablakot betette, egész testében reszketni kezdett.

Talán az éjjeli hűvös szellő?...

Talán... nem volt ideje gondolkodni, alig felelődt vissza az ágyába, szobájának feltárlt az ajtaja s Miklós báró lépte át a küszöböt.

(Folytatása következik.)

Tárczacikk czim nélkül.

Egyik munkatárs kollégámat keresem és itt keresem a vonal alatt, mert ő itt szokott dolgozni leginkább.

Egy heténél több ideje már, hogy keresem mindenfelé; hittem is, hogy legbiztosabban megtalálom a kulturegylet közgyűlésén, vagy az óvoda megnyitási ünnepén, vagy a banketten, mert hiszen ezeken az itteni magyarság színe-java megfordult, — de csalatkoztam, a kolléga nem volt látható.

És hogy azon helyeken nem volt látható, ezen már csodálkozni is kezdettem, mert jól ismerem természetét és tudom, hogy mily fáradhatatlan érdeklődéssel viseltetik minden közügy iránt s így elképzelni sem tudtam, hogy hol lehet és mi tarthatja vissza ilyen fontos ünnepélyektől.

Ma vegre — habár még mindig nem találkoztam vele — rájöttem a dolgok nyitjára és tudom, hogy

hol és mi tartóztatta vissza a nagy nemzeti ünnepélyektől. Ő maga saját kezére teljesített azon idő alatt fontos kultur-missziókat.

Van ugyanis az én munkatárs-kollégámnak egy kis fia, ki a szász iskolába jár és a kinek neve: „Pistá”.

Ezen „Pistá” név a gyermek tanítójának sehogys sem tetszik, már csak azért sem, mert semmi germán nincsen benne és mert, habár eleget keresgél a szótárakban, sehol sem tudta a „Pistá” névnek megfelelő német nevet megkapni.

A tanító tehát, hogy mégis valahogy a „Pista” nevet germánizálja, a gyermek felvételi bizonyítványába a „Pista” mellé odatette zárjel közé: „Stefan”.

Az én munkatárs-kollégám, ki a legéberebben örökdi minden germánizálás fölött és ki vallásos érületénél fogva sem tűrheti, hogy tanító — szükség esetét kivéve — kereszteljen, a felvételi bizonyítványba becsusztatott „Stefan”-t azonnal észrevette és magyar ember szokása szerint az ellen protestált is, mert az „István”-t jelent.

Hogy a protestálás használt-e, azt már most csak az év végén tartandó vizsgáról kiállítandó bizonyítvány fogja igazolni; de a vizsga még messzi van és az én kollégámat azon gondolat, hogy az ő fiának jó magyar „Pista” neve germanizálás veszélyének van kitéve, éjjel-nappal bánja.

És kollégám gondolai tetőpontjukat érték el, midőn éppen a kulturegylet közgyűlése ideje alatt neje még egy flascával lepte meg, mert már most atyai szívének örömeit a hazafiság azon aggodalmi környékezték, hogy hát már most minő magyar nevet adjon ő ezen fiának, hogy az ne germánizálathassék, és hosszas gondolkodás után végre meg is találta a magyar nevet, melyet németben visszaadni nem lehet és ujon született fiának a „Tibor” nevet adta.

Miféle összetett név ez a „Tibor”? kérdém, és válaszul ezt vettem: Gyermekeim Tivadarnak akarják a fiut neveztetni, de ez megfelelne a német „Theodor”-nak. Miután pedig ezen fiu is szász iskolába fog járni és a bort inni is kitűnően megtanulja, eleget akartam tenni a gyermekek kíváncsiának is, de a szászoknak is; elneveztem tehát Tibor-nak, a mi annyit jelent, hogy Ti—vadar szereti a bor-t.

Ezen, a saját fiai magyar neveinek megtartása és megmentése körüli fáradozások — tehát minden esetre hazafias kultur-törekvések — voltak okai annak, hogy munkatárs-kollégám sem a kulturegyleti gyűlésen, sem az óvoda megnyitásán, sem a banketten részt nem vehetett és hogy én őt ott hiába kerestem. Remélem, hogy most már legalább egy évre ezen gondoktól is ment lévén, könnyebben lesz megtalálható.

Czangi.

dül vehető nálunk komolyan s érdemi s állja ki a komoly kritikát: a philharmoniai hangverseny Brandner karnagy vezetése alatt pénteken volt. A műsor három számból állott: Beethoven 6-ik symphoniája, Vieuxtemps Celló-hangversenye és Wagner R. Tannhäuser-nyitánya.

Beethoven e symphoniája, az ugynevezett Pastoral-symphonia, még a laikus által is könnyen felfogható zenei tartalmánál fogva, a legnépszerűbb symphonia. A falusi élet több momentumát rajzolja benne a nagy mester a zene irodalomban még eddig páratlan mélységgel, elragadó s ámulatba ejtő genitáltságával.

A nagy mű három részében foglaltak maga Beethoven által minden rész elejére irt egy néhány tájékoztató szóval élesen vannak körvonalozva. Az első rész a szabad természetben való időzés által felkeltett érzelmeket festi; a második rész: jelenet a patak mellett; a harmadik a parasztok vig együttlétét tünteti fel, kik a zivatar s a fergeteg által tánczokban megzavartatnak; a zivatar elvonul, s a pásztorok éneke után a hála s vigáság érzelmek felzendülnek.

Mily utólráhetetlenül van mindez megoldva, a motivumok mily páratlan sokaságával s eredetiségével, a szebbnél-szebb részletek kifogyhatatlanságával s szemléltetőségével van gyönyörű harmoniában feltüntetve! E symphonia minden sorához magasztaló kommentárt lehetne írni. Előadása megfelelő philharmonikus társulatunk jó hírének.

Mindenütt a vezető karnagy lelkiismeretes, szakavatott, gondos működése volt észrevehető. Hogy a mellett a symphonia úgy nem jutott érvényre, mint az — hogy így mondjuk — lelki szemeink előtt lebegett, helyi viszonyokra, névleg egyik-másik hangszernek kevés számban való képviselőre, vezethető vissza, s hogy néha, különösen a kísérő huros hangszerekben kis ingadozások voltak észlelhetők, vagy az első rész talán elcsúszott tempóval véget ért, az minden hozzáértő tudomása szerint a legpontosabb tanulmány után is akárhányszor hangulat dolga s a legiskolázottabb zenekarnál is előfordul. Ez apró fogyatkozások különben annyira észre nem vehetők voltak, hogy bizonyára a hallgatóság közül senkinek ez ideális szépségű műben való gyönyörködtetését meg nem zavarták.

A műsor második száma, Vieuxtemps a híres hegedűvirtuosnak egyedüli gordonka-hangversenye, igen elegáns, dallamdu compositio, s az idevágó zenekar kíséret is előnyösen eltér a rendes hangversenykíséretektől: önállóan van gondolva, a nélkül, hogy a salongangszert elnyomná.

Pöschl ur, a városi zenekar gordonkása, szépen megfelelt kényes és nehéz hangszerén feladatának. Különösen szépen sikerültek a nyugodtabb, dallamos részletek. Technikája is fejlett, bár a hegedűvel versenyző, rendkívül nehéz magasabb fekvésű passage-okban némi ingadozások voltak észlelhetők. A közönség igen rokonszenvesen fogadta virtosz-játékát s megérdemelt tapsokban részesítette.

Wagner R. Tannhäuser nyitánya méltó záradékként képezte e magas színvonalon levő hangversenynek. A részletek kidomborítása e helyen tempóvétel, a gondos nűancirozás s különösen a Wagnernél oly fontos fuvók pompás ensembleja kipróbált zenekarunk s vezetőjének Brandner karnagnak valóságos diadalává alakult.

A három szám közül ez tette a legnagyobb hatást. — Közönség szép számmal volt, de tekintve e hangversenynek magas színvonalát, s kevés számát, még nagyobb mérvben megérdemelte volna a pártolást. Jó adag idealizmus és önzetlenség szükséges, hogy ily aránylag csekély érdeklődés mellett e hangversenyeket folytassák, melyekhez hasonlókkal széles Magyarországon bizony alig egy-két város büszkélkedhetik.

Dr. M. K.

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület“ brassómezei fiókegyeletének

ügyrendje.

(Vége.)

9. §. Vidéki körök.

Az egyesületi alapszabályok XII. 18. §. értelmében alakulhatnak a megye területében vidéki körök is. Ez esetben azonban a megyéből választott vál. tagok a megyei választmányának megszűnnek tagjai lenni, mint-hogy e jogukat természetesen a vidéki körben gyakorolják.

A megyei választmány s vidéki körök közti viszonyt az alapszabályok 17. s 18. §§-ai állapítják meg. —

10. §. A jegyzőkönyv hitelesítése.

A vál. ülések jegyzőkönyvét a jegyző vezetvén, az a legközelebbi ülésen felolvastatván, elnök s jegyző aláírásával hitelesítetik.

A közgyűlés jegyzőkönyvét az elnök s jegyzőn kívül két kiküldött tag hitelesíti.

11. §. Az egylet pecsétje.

A fiókegylet pecsétje e feliratot viseli:

„Az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület brassómezei fiókegylete.“

A pecsétet a jegyző őrzi.

12. §. Tanácskozási rend.

Ugy a köz, mint vál. üléseken az elnök elnököl, akadályoztatása esetében az alelnök; mindkettőnek akadályoztatása esetén a legidősebb választmányi tag.

A gyűléseken az előadói tiszt a jegyzőt illeti meg. Minden tagnak joga van azon sorrendben, melyben a jegyzőnél jelentkezett, valamely tárgyhöz hozzászólni.

Másodszori hozzászólás csak az elnök engedelméből, — harmadszori pedig csak a gyűlés beleegyezésével történhetik. Ha több szónok előjegyezve nincs, elnök bezárja a tárgyalást s szavazást rendel el. Három tag kívánatára névszerinti, vagy titkos szavazás rendelendő el.

Szavazategyenlőségnél az elnök szavazata dönt. A vita berekesztését minden tag indítványozhatja, mely felett azonnal szavazás eszközölendő.

Napirenden nem lévő tárgyhöz szólni nem lehet. Indítványok és interpellációk mindenkor a gyűlés végén terjeszthetők elő.

13. §. A határozatok.

A fiókegylet saját működési területét illető ügyekben teljesen jogérvényesen határozhat. Fontosabb határozatok tudomásvétel végett a központi igazgató választmányának bejelentendők.

A fiókegylet vagyonát érintő határozatok azonban csak a központi igazgató választmány jóváhagyása után válnak jogerejűekké.

14. §. A tagdíjak beszédése.

A tagdíjak beszédése évenként július hóban kezdendő meg. A nyugták pénztáros és ellenőr aláírásával látandók el s a tagoknak az egyleti szolga által kézbesítendő.

15. §. A pénzkezelés.

A begyűlt pénzeket a pénztáros elkönyvelvén, azokat az „I. brassói takarékkölcsön szövetkezet“-be helyezi el gyümölcsözőleg.

Folyó kiadásokra azonban 15 frtot mindenkor visszatart. A begyűlt pénzek a 25% levonásával negyedévenként küldendők be a központi pénztárba, a miről a pénztáros tartozik a választmányának jelentést tenni.

16. §. Az egylet kiadásai.

A fiókegylet kiadásait a költségvetés keretén belül az elnök utalványozza. 50 frton felüli kiadások csak a választmány előzetes beleegyezésével eszközölhetők.

Az elnök s ellenőr által aláírt utalványokat a pénztáros tartozik kifizetni.

17. §. A szolga.

Az egyleti szolgát — kinek fizetését a választmány állapítja meg — az elnökség fogadja fel és boesátja el, miről utólag jelentés teendő a választmányának.

18. §. Az ügyrend megváltoztatása.

Az ügyrendet a közgyűlés alkotván, csakis a közgyűlésnek áll jogában azon változtatni. A tett változtatások azonban csakis a központi igazgató választmány jóváhagyása után válnak jogerejűvé.

Brassó, 1886. okt. 17-én tartott közgyűlésből

Koós Ferencz,
elnök.

Szterényi József,
jegyző.

Helyi és vidéki hírek.

A protestáns nőegylet lapunk útján hívja meg ezennel a helyben állomásozó közös hadseregbeli s honvédtisztikart, valamint a n. é. közönséget f. hó 14-én, vasárnap este 8 órakor a „Nr. 1.“ nagy termében, közös vacsorával és tánczcal egybekötött megnyitó filaréstélyére. Belépti jegy személyenként 60 kr. — Szemben holmi szállongó hírekkel egyuttal az estély sikere érdekében köteleességünk kijelenteni s erre a t. közönséget különösen figyelmeztetni, hogy a rendezőség gondoskodott róla, nehogy az ételek eladásánál — bár nemeslelkű s jóindulatu — gyengéd, finom pressio-félék gyakoroltassanak. Az étlap meg van állapítva s ha valakinek sok a pénze, adhat többet is, de határozott kijelentése nélkül senkitől nagyobb ár, holmi külön jótékonyági adó, szedetni nem fog. Jó ezt előre tudni! Annál több lesz a vendég.

Meghívó. A „Brassói magyar szegény gyermekeket segélyező egylet“ választmányának alatt irt t. tagjait van szerencsém ezennel tisztelettel felkérni, sziveskedjenek pénteken, f. hó 12-én, d. u. 4 órakor a magyar kaszinó helyiségében tartandó gyűlésre meg-

jelenni. — Mayer József elnök. — A választmány tagjai: Bournáz Ernő (titkár), Harmath Lajos, Józsa Mihály (gazda), Dr. Kádbéő Ferencz, Koós Ferencz, Kenyeres Adolf, Mihály Dezső, Molnár János, Nagy István, Dr. Otrobán Nándor, Papp Ferencz, Dr. Roth József, Simay Gerő, Szentí Bálint, Szterényi József, Vasady József (alelnök), Verzar Lukács (pénztáros), Verzar Mór, Vizi József s Dr. Weisz Ignác (alelnök) urak, valamint Barabás Sándor, Biró Sándor, János Lajos, Killyéni Endre, Orbán Ferencz, Rombauer Emil s Vargyasi Ferencz urak, mint hivatalból tagok.

Nem megvetendő egy jó libapecsénye! Ezt az elvet hirdetik most uton-utfélen, mióta tudva van, hogy a protestáns nőegylet szövetkezett a habarék-pártal és vasárnap este a „Nr. 1.“ szálloda nagy termében habarék (vegyes) vacsorát rendez a t. cz. publikum részére s az arváit javára. Itt már csakugyan elmondhatjuk: Együnk, hogy más hízzék belőle! — Nem a legutolsó gondolat egy ilyen piknik. Mások kitánczolják, meg kimuszikálják a szegény gyermekek ruháit, a protostánsok okosabbak, ők kienni akarják. — Hiába! halad a materálizmus! Nemcsak jó sültök lesznek, meg jó tészta, hanem holmi kedves meglepetések is. Azért ne mulassza el senki sem, oda elmenni.

Hangverseny. Említettük, hogy a jóhírnevű Vautier-féle leánynevelő intézet növendékei a városi zenekar és Jaschik Gyula karnagy közreműködése mellett házi szegények javára f. hó 12-én élvezetesnek ígérkező hangversenyt rendeznek. De nem tudtuk, hogy hol. Most már tudjuk azt is, megmondják hatalmas falragaszok, t. a viga d o b a n. A hangversenyről annak idején referálunk.

Német színház. Élvezetes módon adta elő Dorn színtársulata hétfőn „Waldemár gróf“-ot, Freytag G. drámáját. Miután a darab kevés azelőtt adatott, megelégedhetünk azon szép siker jelzésével, melyet Rosen ur, a darab czimszerepében, Nadler, Knaack urak, azonkívül Dornné és Erne kisasszony újólá arattak. Kedden a „Három pár cipő“ című, itt már többször adott reális irányu életkép nagyban mulattatta a rendesnél csekélyebb számu közönséget. Leuchert k. a. a töle már megszokott vervevel kitűnően játszott s énekelt, mellette még Knaack urat kell megérdemelt dicsérettel, élettéljes játéka miatt kiemelnünk. A többi, e két főszerep mellett egészen mellékes szerep is, lehetőleg jó kezekben volt.

Köszönet nyilvánítás. A „Brassói magyar dal-egylet“ folyó hó 6-án tartott dalestélye alkalmából Nagy Jakab tilinkó művész urnak és Jaschik Gyula egyházi karnagy urnak, mint a kik szíves közreműködésükkel az estély sikerét nagyban emelték, s Malcher Mór urnak, ki ez alkalomra értékes fiszharmoniumát használatra készséggel átengedte, e helyen is köszönetét fejezi ki a „Dalegylet“ választmányára.

A csendőrök és a „Gazeta“. Egész hosszú vezércikket ír a „Gaz.“ a Tisza K. csendőreinek halatlan kegyetlenkedéséről, melyek megérdemlik, hogy középkor évkönyveiben foglaljanak helyet. Ha találkoznak olyan csendőrök, kik állásukat kegyetlenkedésekkel bélyegzik meg: azok bizonyára büntetlen nem maradnak. Nem kell azonban a középkor évkönyveire fordulni példaként. Itt van a szomszédban az új Románia, tudja a „Gaz.“ a marasesti kegyetlenkedések történetét. Falkoian nem volt csendőr, hanem egy ország posta-távirda igazgatója s még is... de nem idézzük, hogy miket tett, miért ítéltetett el és halt meg börtönben.

Irígyel minket a kolozsvári sajtó, hogy alkalmunk van oly műélvezetekben gyönyörködhetni, mint a mi philharmonikai hangversenyeink. Valóban ritka műélvezet is ez és más városokban bizonyára hatványozott részvéttel viseltetnek az iránt a közönség.

Rendőri jelentést vettünk tegnap. Tér szűke miatt csak jövő számunkban adhatjuk.

Szebenmegye közigazgatási bizottsága havi rendes ülését e hó 3-án tartotta, melyen a főispán távollétében Thalmann Gusztáv alispán elnökölt. Az alispán jelentésében a közigazgatás több ágazatát említ fel, jelentvén, hogy a megyei pénztárt mult október hó 27-én behatóan megvizsgálta s azt teljes randben találta. Jelenté továbbá, hogy a közlekedési és ország-utakhoz szükséges kavicszállítások ez időnyire be lettek fejezve. A közbiztonságra vonatkozólag pedig jelzi, hogy a megye területén a mult hóban 2 öngyilkossági, 1 gyilkossági, 4 nehéz testisértési és 14 lopási eset fordult elő. Nemkülönből előfordult a mult hó folytán Nagy-Szebenben, Szászsebesben, Holzmányon, Szelindeken, Szakadaton, Kakasfalván és Omláson egy-egy tüzeset; a tűzkár összesen 11,429 frt 65 krra rug, az összes biztosítás pedig 7450 frtot tesz ki. Az adófelügyelő jelenté, hogy halmazott teendő is időrovidsége miatt előterjesztéseit nem mutathatja be, azt azonban mielőbb megteendő. Végre az államutak jó karban történt helyreállításáról felolvasott jelentés, valamint több községi és személyi kérvényügyek elintézése után a gyűlés feloszlott.

Jótekonyczélú előadás. A segessvári fáradhatatlan buzgalmu áll. iskolai tantestület f. hó 13-án színi előadással, szavalattal, tombolával és tréfás négyessel egybekapcsolt tánczvizigalmat rendez szegény növendékei felruházására. Az estélyről annak idején referálunk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 12376—1886.

Hirdetmény.

Mintán a Brassó város területén folyamatban lévő felmérési munkálatok befejezésük felé közelednek, a közelebbi időben a határjárás s egyidejűleg ezen munkálatok hitelesítése fogantatban fog vétetni.

A határjárásnak és hitelesítésnek célja, hogy az összes felmérési tárgyak bizottságilag bejárásánál egy bizottság mint az illető ház és földtulajdonosok magoknak meggyőződést szerezhessenek arról, hogy a felmérésből misem maradt ki s hogy az pontosan és rendesen vitétt keresztül, továbbá, hogy az egyes ház- és földbirtokosok neve és birtokalapota a felmérési munkálatban tökéletesen és pontosan bejegyeztetett legyen.

Minthogy minden egyes ház és földtökös érdekében fekszik, hogy a felmérés a fenti értelemben helyesen és pontosan keresztül vitétt legyen, ennél fogva saját érdekükben felszólítottak az összes érdekelt ház- és földtulajdonosok a felmérési területnek határjárásban vagy személyesen, vagy pedig felhalmozott képviselők által részt venni.

Azon nap és hely, a mikor és hol megkezdendi és folytatandja a bizottság munkálatait, két nappal előbb falragaszok által a városi tanács és városkapitányság kapucarnokában köztudomásra tog hozatni.

Brassó, 1886. november hó 2-án.
(540) 1—3 A városi tanács.

Hirdetmény.

A Brassó városi 1887-ik évre való képviselő testület számára leendő legtöbb adót fizetők lajstroma végleges megállapítása céljából, alólírt bizottság — az 1886. évi XXII. t.-cikk 33. §-a értelmében — f. évi november 16-ik napján a városi tanácsház termében nyilvános ülést tartand. Erre az érdekeltek figyelmeztetnek.

Brassó, 1886. november 6-án.
A Brassó városi legtöbb adót fizetők összeíró bizottsága nevében:
Juon Lengueru,
elnök.
(543) 1—2

Eladó

egy igen jó karban lévő **hintó** (batár) **280 forint** olesó árban.

Bővebbet Óbrassó, klastromutcza 43. sz. a. (545) 1—3

Sz. 1635—1886 telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Markovich János** végrehajtónak **Török János** halmági lakos végrehajtást szenvedő elleni **114 frt 04 kr** tökekövetelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbírósg területén lévő Halmagy községben és határán fekvő, a halmági 234. számú telek-jegyzőkönyvben A + 1—90. rendszám alatt foglalt, részben a végrehajtást szenvedő javára bejegyzett foglalt ingatlanokra az árverést **1156 frtban** megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 17-ik napján d. e. 10 órakor a halmági községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cikk 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1886. aug. 17-én.
A kir. járásbírósg m. telekkvi hatóság.
Vén András
kir. járásbíró.
(400) 1—1

Sz. 204/1886. vhj.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a fogarasi kir. járásbírósgnak 1886. évi 1923. számú végzésével 1886. év Május hó 10-ik napján fogarasi **Zakariás József** javára, fogarasi **Lengyel Imréné szül. Csinege Mária** ellen 811 frt lőke az addig összesen 10 frt perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és **756 frt.-ra** becsült vegyes singes bolti cikkek s női keszkenők, szobai butorok, 3 darab kocsi (hintó), 1 szekér, sertések, lovak és hámból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Melv árverésnek a fogarasi kir. járásbírósgnak 1886. évi 3500. p. szám alatt kelt kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Fogarason alpereső lakásán és a fogarasi piacon leendő eszközölésre 1886. évi november 16-ik napjának délelőtti 9 órája s szükség esetén következő napjai határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy fenni ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. trv.-cikk 107. §-sa értelmében a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Felhivatlak egyuttal mindazok, kik a lefoglalt s most elárverezendő tárgyakra elsőbbséggel birnak és ez a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdéséig szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál az 1881. évi LX. t.-cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Fogarásban, 1886. nov. 3-án.
Gyárfás Ferencz,
kir. bir. végreh.

Sz. 1653.—1886. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Ungár János** lemneki lakos végrehajtónak **B. Kovács Albert** volderi lakos végrehajtást szenvedő elleni **72 frt.** tökekövetelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbírósg területén lévő Volderf községében fekvő, a volderi 178. számú telek-jegyzőkönyvben 1., 3—39., 41. rend-, 173 $\frac{1}{2}$, 174 $\frac{1}{2}$, 360, 360/a, 551, 562, 731, 735, 763, 782 $\frac{1}{2}$, 872 $\frac{1}{2}$, 873 $\frac{1}{2}$, 1198, 1231, 1271, 1457, 1462, 1607, 1616, 1657, 1658 $\frac{1}{2}$, 1929 $\frac{1}{2}$, 1946 $\frac{1}{2}$, 1947, 1954 $\frac{1}{2}$, 1991 $\frac{1}{2}$, 2003 $\frac{1}{2}$, 2430, 2503, 2504 $\frac{1}{2}$, 2711 $\frac{1}{2}$, 2747, 2748 $\frac{1}{2}$, 2928 $\frac{1}{2}$, 3012, 3017, 3042, 3043, 3135 $\frac{1}{2}$, 3176, 3179 $\frac{1}{2}$, 3415, 3421 $\frac{1}{2}$, 3441 $\frac{1}{2}$, 3467, 3565 $\frac{1}{2}$, 3629, 3827, 3831 $\frac{1}{2}$ helyrajzi és a volderi 179. számú telekjkvben A + 1—26. rend-, 270, 291, 725, 777, 779, 872 $\frac{1}{2}$, 938 $\frac{1}{2}$, 1594, 1595, 1619, 1704, 1704, 1867, 2505, 2553, 2692, 2732, 2781, 2945 $\frac{1}{2}$, 3018, 3025 $\frac{1}{2}$, 3103 $\frac{1}{2}$, 3153, 3179 $\frac{1}{2}$, 3712, 3720, 3741, 3742, 3742, 3743, 3899. helyrajzi számok alatt foglalt s B. Kovács Albert végrehajtást szenvedő, valamint neje Kovács Zsuzsanna sz. Széki javára bejegyzett ingatlanokra az árverezést összesen **1886 frt** — kr.-ban ezenel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 20-ik napján délelőtti 10 órakor a volderi községi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfoylammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1886. augusztus 20.
A kir. járásbírósg mint telekkvi hatóság
Vén András,
kir. jbiré.
(471) 1—1

Sz. 1314—1886 tkvi.

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétel.

telik, miszerint ügyvéd **Dr. Conradt Károly** által képviselt n. szebeni földhitelintézet végrehajtónak **Schuller György** és neje **Roth Mária** végrehajtást szenvedettek ellen 66 frt 50 kr töke ennek és pedig 21 frt 50 kr után 1883. évi mártius 1-től 22 frt 50 kr után 1883. évi szept. 1-től és 22 frt után 1884. évi mártius 1-től járó 8% kamatja 8 frt 40 kr eddigi és 12 frt 55 kr ezen kérvényért megállapított költségek behajtása iránti végrehajtásos ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén lévő Egerbegy községi 224 tkjvben 2—12 és 15—35 rsz. a. Schuller Georg és neje Roth Mária tulajdonánál fölvett 1051 frtra becsült ingatlanságra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. évi november 20-án délelőtti 9 órája Egerbegyben a község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bennkiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden tkvi test után külön megállapítandó becsár azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Árverezni kívánók végrehajtató kivételével tartoznak az az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez banatpénzzül letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. június hó 24.
A kir. járásbírósg telekkönyvi hatósága.
(508) 1—1

Szám 7230/1886.

Árverési hirdetés.

Buzd község tulajdonát képező korcsmajog folyó évi **November hó 15-én** reggeli 10 órakor, Buzd község hivatalos helyiségében három egymásután következő évre az az 1887. évi Január 1-től 1889. évi Deczember hó 31-ig nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Zárt ajánlatok csak is a szóbeli árverezés előtt fogadtatnak el.
Kikiáltási ár **500 frt. o. m. é.**

Az árverezés megkezdése előtt az árverezni szándékozik kötelesek a kikiáltási ár 10%-át alólírt kezéhez készpénzben lefizetni.

Az árverezési feltételek úgy a bolya-berethalmi járás főszolgabírójánál, valamint a községi bírónál bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október 14-én.
Bolya-berethalmi járás főszolgabírója
(495) 2—3 **Lendvay.**

Szám 7251/1886.

Árverési hirdetés.

Nemes község tulajdonát képező italmérési jog és egy járatu lisztelő patak malma folyó évi **november 16-án** reggeli 10 órakor a helyszí-

nén nyilvános árverésen 3 egymásután következő évre 1887. évi január 1-étől 1889. évi Deczember 31-éig terjedő időre a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár

I. A korcsmának **80 frt. o. m. é.**
II. A malomnak **140 frt. o. m. é.**
Az árverezni szándékozik az árverezés megkezdése előtt kötelesek alólírt kezéhez a kikiáltási árnak 10%-át banatpénzzül letenni.

Az árverezési feltételek úgy alólírtotnál, valamint Nemes községi jegyzőnél az irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október 15-én.
Bolya-berethalmi járás főszolgabírója
(499) 2—3 **Lendvay.**

Meghívás.

A „Brassói magyar polgári kör“ **f. hó 14. d. u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melyre a t. tagokat ezenel meghívja**

Nagy István,
elnök.

Szám 5035.—1886.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által ezennel közhírré tételik, miszerint **Dános község** község korcsomároltatási joga és vízi malma három egymásután következő évre, 1887. évi január hó 1-től 1889. év deczember hó 31-ig árverezés útján a legtöbbet ígérőnek folyó évi **november hó 20-án d. e. 10 órakor** a községi bíró házában ki fog adatni.

Kikiáltási ár a korcsmajogra **1000 frt.**
„ „ a malomra **400 frt.**

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át banatpénzzül az árverezés megkezdése előtt az árverező biztos kezéhez lefizetni. — Zárt ajánlatok, a mennyiben azok a törvényes kellekkel ellátva vannak, szintén az árverés előtt elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek bármikor a hivatalos órákon belül a járási szolgabírójánál vagy az illető község előljárásiágánál betekintheők.

Szegesvár, 1886. október 15-én.
A keresdi járás főszolgabírója
(512) 1—3 **Fodor.**

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

KOVÁSZNAI és KERESZTESY NŐI DIVAT- ÉS ÖLTÖNYRAKTÁRA Brassóban, főtér

ajánlják a legnagyobb választékkal ujonan ellátott raktárukat, u. m. színes és fekete Lyoni selymeit, a legdivatosabb gyapju ruhakelmék, cachmirok és flanellek, női és férfi öltöny kelmék, posztók, valamint azokhoz tartozó legújabb plüsch, vadbőr, toll és gyöngydiszek minden divatos színben.

Schroll Benedek-féle chiffon, chirting Inlet és amerikai vásznak (calicot) minden szélességben, piquet és barchettok, posztó és hárász téli nagy kendők a legszebb mintákban, továbbá dr. Jäger-féle normál gyapju-árak gyári raktárunkon a gyár árjegyzéke szerinti árakban találhatók.

Női és gyermek-karmantyuk, muffok, posztó- és nemezkalapok, formák, valamint hozzá illő diszek, u. m. bársony, toll, virag, csipke, atlasz, otomán és bársony szalagok (a picat) minden színben.

Továbbá legújabb mintájú csipke és jutte (Tunis) függönyök, salons és futószőnyegek, nemkülönben világhírű legjobb Clark-féle henger gépvarróczérna, D. M. C. horgolófonal, himzűselyem, gyapju és gyapot kötőfonalak és minden béli kellek.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi, sétaruhák (toilet) esőköpeny, felsők, Jaquettok készítésére

pontos kiszolgáltat és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.